

Дамян Дамянов

Свобода

На Чавдар Александров

Не мога нищо сам – да ходя,
да пия, по жени да скитам.
Все някой трябва да ме води.
Все трябва някого да питам.
Не мога нищо сам, не мога.
И все от някого зависим
да моля длъжен съм, за бога,
и длъжен съм покорен, хрисим,
и плът, и дух да подчинявам.
О, как е тежко със години
подложил болна длан, от здрави
да искаш вечно милостиня!
О, как е тежко! Страшно, боже!
Ала душата ми безнога
теши се със това, че може
туй, що и здравите не могат.
И е свободна, и се вие
над листа като гълъб светъл...
И там умира, там се бие!
Да, върху бялата хартия
е свободата на поета!

Октомври, 1989 г.

КРАЙ

© 1989 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8576>]